

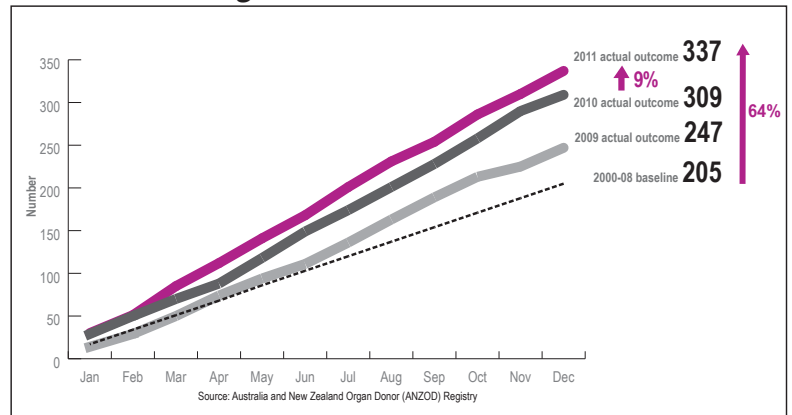

Performance Report 2011

Deceased organ donors

In 2011, 337 organ donors saved and improved the lives of 1,001 Australians; this is the highest number of donors since national records began. The 9% increase in 2011 built on the 25% increase in 2010, and represents a substantial 64% increase over the baseline (average 2000–2008) of 205 organ donors.

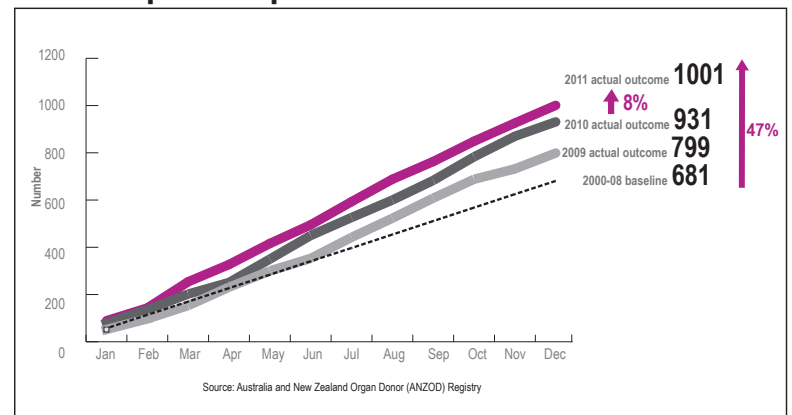
Deceased organ donors 2011

Transplant recipients

In 2011, there were 1,001 transplant recipients; this is the highest number of transplant recipients since national records began. The 8% increase in 2011 built on the 17% increase in 2010 and represents a substantial 47% increase over the baseline of 681 transplant recipients.

Transplant recipients 2011

Organs transplanted

In 2011, there were 1,041 organs transplanted; this is the highest number of organs transplanted since national records began. The 6% increase in 2011 built on the 16% increase in 2010, and represents a substantial 45% increase over the baseline of 716 organs transplanted.

Organs transplanted 2011

Performance report 2011

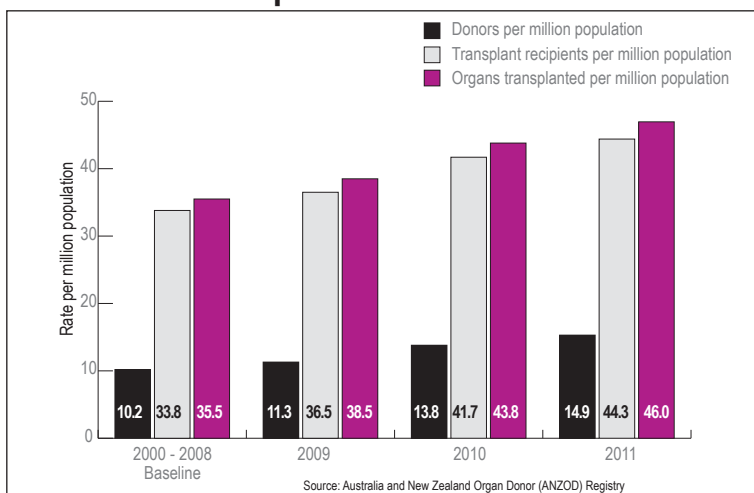
Donation and transplant rates

In 2011 Australia had a donor per million population rate (dpmp) of 14.9 dpmp. This result represents an 8% increase (1.1 dpmp) on the 2010 outcome of 13.8 dpmp and a 46% increase over the baseline of 10.2 dpmp.

The average annual donation rate growth over the first two years of the national reform agenda is 1.8 dpmp.

Using the international standard measure of organs transplanted per million population (otpmp), Australia achieved an outcome of 46.0 otpmp in 2011, representing a 5% increase on the 2010 outcome of 43.8 otpmp and a 30% increase over the baseline of 35.5 otpmp.

Donation and transplant rates 2000–2011

Deceased donors by donation pathway

In 2011, 75% (252) of deceased donors were realised from the Donation after Brain Death (DBD)* pathway, with the remaining 25% (85) from the Donation after Cardiac Death (DCD)** pathway.

In 2011 there was a 5% increase in donations realised from the DBD pathway and a 23% increase in donations from the DCD pathway when compared to 2010 outcomes.

The increase in deceased donors from the DCD pathway can be attributed to the implementation of the National Protocol for Donation after Cardiac Death across Australia. This increase supplements the increase in donors from the more prevalent Donation after Brain Death pathway.

Deceased donors by pathway 2009–2011

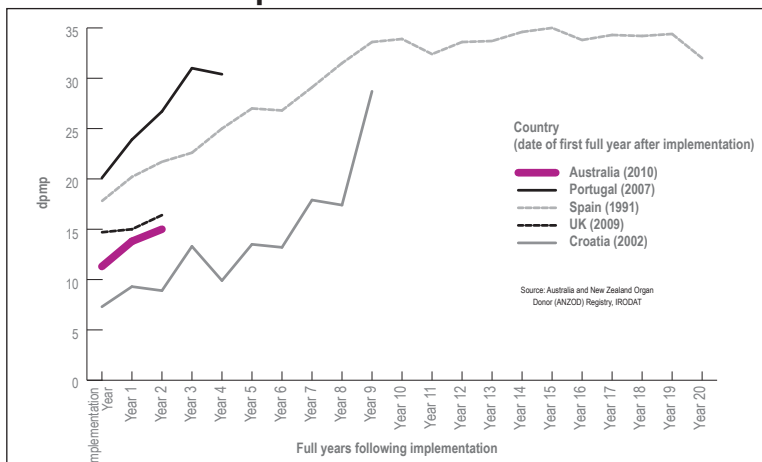

International comparison

Australia's growth compares favourably with that of leading countries after the second full year of the implementation of a national reform agenda.

Australia's average growth of 1.8 dpmp compares well to Spain (2.0) and Portugal (1.9) and exceeds Croatia (0.8) and the UK (0.9).

International comparison

For more information visit www.donatelife.gov.au

Organ and Tissue Authority
 Level 6, 221 London Circuit Canberra ACT 2600
 PO Box 295 Civic Square ACT 2608
 Telephone 02 6198 9800 Facsimile 02 6198 9801

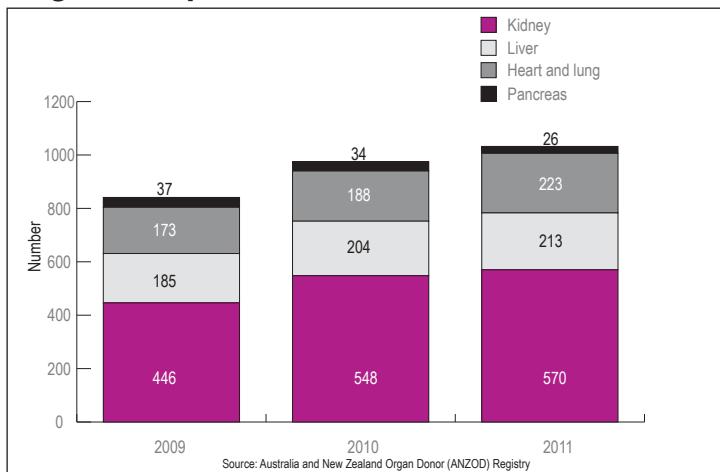
An Australian Government Initiative

Performance report 2011

Organs transplanted from deceased donors

Kidneys are the most predominant organ donated and transplanted. In 2011, 570 Australians received a kidney from a deceased organ donor. This was 4% higher than the outcome in 2010 (548), and 28% higher than in 2009 (446).

Organs transplanted from deceased donors 2009– 2011

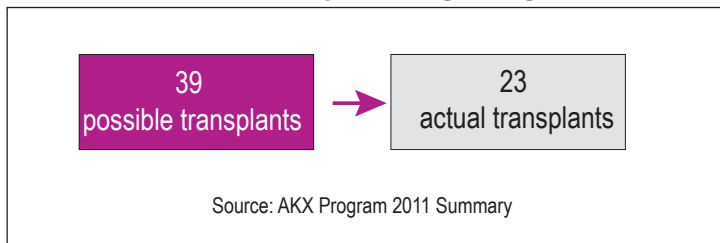

Australian Paired Kidney Exchange Program

The Australian Paired Kidney Exchange (AKX) Program commenced in late 2010. The AKX Program complements existing living kidney donor programs, and provides an opportunity for transplant to those patients who are unlikely to receive a transplant through standard programs, due to their highly sensitised antibody status.

2011 saw a significant expansion of the AKX Program, resulting in 23 additional kidney transplants. Eight (35%) of those Australians who received an AKX transplant had less than a 1 in 10 chance to receive a kidney as part of standard donation/transplantation programs.

Australian Paired Kidney Exchange Program 2011

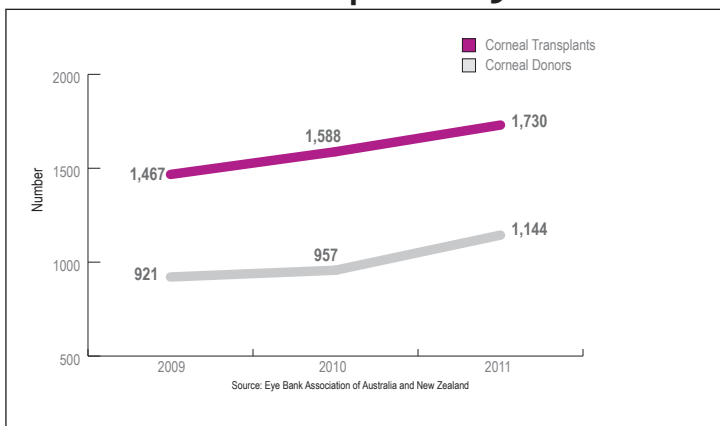
The success rate of 23 actual transplants, from the initial 39 possible transplants in Australia, was one of the highest in the world in 2011.

The 16 individuals who did not progress to transplant did not proceed for clinical reasons.

Corneal donors and transplants

The 2011 provisional outcomes from the Eye Bank Association of Australia and New Zealand, indicate a significant increase in corneal donors (20%) and corneal transplants (9%) compared to the 2010 outcomes.

Corneal donors and transplants 2009– 2011

For more information visit www.donatelife.gov.au

Organ and Tissue Authority
Level 6, 221 London Circuit Canberra ACT 2600
PO Box 295 Civic Square ACT 2608
Telephone 02 6198 9800 Facsimile 02 6198 9801

An Australian Government Initiative

Performance report 2011

Australia's potential donor population

Not everyone can be an organ donor as particular circumstances must prevail in order for a patient to be medically suitable for donation. Organ donation is only possible from a subset of end of life events that occur in intensive care units or hospital emergency departments. Potential donors need to be recognised as such, and if medically suitable, the family will be asked to confirm the wishes of their family member before donation can occur.

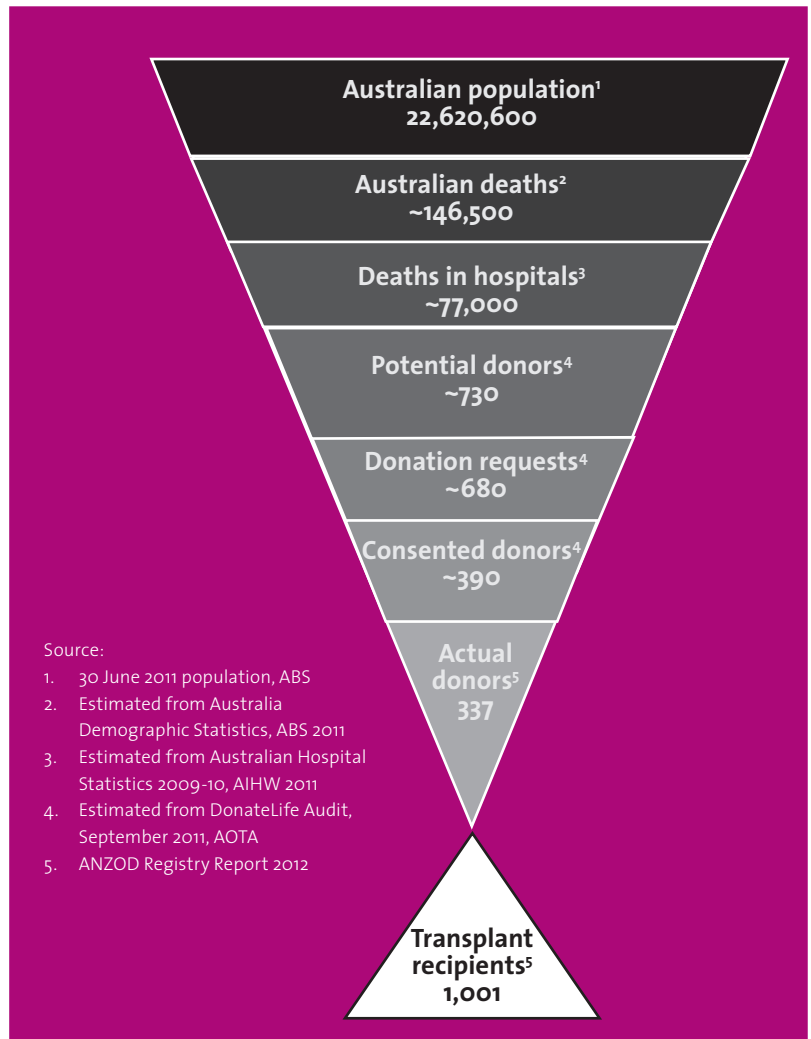
By way of example, in 2011 the Australian population was 22,620,600 with an estimated 146,500 deaths occurring. Of these, approximately 77,000 deaths occurred in hospitals with around 730 potential donors identified – around 1 per cent of the hospital deaths.

Requests to families for donation were made in around 680 cases, with approximately 390 families consenting to donation. In just over 50 cases where family consent was given, donation did not proceed for a variety of clinical reasons.

The resulting 337 deceased organ donors saved or improved the lives of 1,001 Australians in 2011.

Tissue donation

In 2012 the Authority is working with the tissue banking sector to establish an agreed performance data set and processes for reporting of tissue donation performance.

Definitions

* DBD Brain death occurs when a person's brain is so damaged that it will never function again. When doctors determine that a person in intensive care has died in this way, donation after BD can be considered.

** DCD Cardiac death occurs when a person's heart stops beating. When doctors determine that a person in intensive care will not recover and their heart will stop beating within 90min of removal of artificial support, donation after cardiac death can be considered.

For more information visit www.donatelife.gov.au

Organ and Tissue Authority
Level 6, 221 London Circuit Canberra ACT 2600
PO Box 295 Civic Square ACT 2608
Telephone 02 6198 9800 Facsimile 02 6198 9801

An Australian Government Initiative

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΠΟΨΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΩΡΕΑ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ILLAWARRA

Τι πραγματεύεται αυτό το βιβλιαράκι?

Αυτό το βιβλιαράκι περιγράφει τις διαφορετικές απόψεις σχετικά με τη δωρεά οργάνων και ιστών των μελών της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Illawarra που συμμετείχαν σε ομάδες εστίασης οι οποίες διεξήχθησαν κατά τη διάρκεια του 2011¹.

Οι ομάδες εστίασης επισήμαναν ορισμένα συνήθη ερωτήματα που υπέβαλαν μέλη της κοινότητας για τη δωρεά οργάνων και ιστών και την επιθυμία τους για πληροφορίες που ανταποκρίνονταν στις ανησυχίες τους.

Ελληνορθόδοξες Κοινότητες της περιοχής Illawarra
Ανακαλύπτοντας και Συζητώντας τη Δωρεά Οργάνων...Μαζί

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΜΑΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΩΡΕΑ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ILLAWARRA

Αποτίμηση των ιδεών και αντιλήψεων της παροικίας

Η δωρεά οργάνων και ιστών μπορεί να είναι ένα ευαίσθητο θέμα. Είναι επίσης ένα θέμα για το οποίο οι άνθρωποι έχουν πολλά ερωτήματα. Το 2011, το Κέντρο για Πρωτοβουλίες στον Τομέα Υγείας (του Πανεπιστημίου Wollongong) και η Τοπική Περιφέρεια Υγείας Illawarra Shoalhaven συμβουλευτήκαν μέλη της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας για να κατανοήσουν καλύτερα τις απόψεις τους σχετικά με τη δωρεά οργάνων και ιστών. Οι συζητήσεις επισήμαναν ότι τα μέλη της παροικίας έχουν μια σειρά από ερωτήματα σχετικά με τη δωρεά οργάνων και ιστών και επιθυμούν ενημέρωση που λαμβάνει υπόψη τις ανησυχίες τους. Το παρόν βιβλιαράκι σκιαγραφεί τις διαφορετικές απόψεις όσων συμμετείχαν σε ομάδες εστίασης οι οποίες διεξήχθησαν κατά τη διάρκεια του 2011.¹

Τελεί υπό την αιγίδα των

Australian Government
Organ and Tissue Authority

donate life

Τι είναι η δωρεά οργάνων και ιστών;

Τα περισσότερα μέλη της Ελληνικής παροικίας που συμμετείχαν στις ομάδες εστίασης είχαν ακούσει για τη δωρεά οργάνων και ιστών και γνώριζαν ορισμένα από τα σχετικά θέματα. Ωστόσο, πολλοί συμμετέχοντες είχαν κι άλλες απορίες για τις σχετικές διαδικασίες και ήθελαν περισσότερες πληροφορίες.

*«Ξέρω τι είναι η δωρεά οργάνων, αλλά τι ακριβώς σημαίνει;»
(Γυναίκα, κάτω των 40 ετών)*

*«... είναι μάλλον μια πολύ διεξοδική διαδικασία, αλλά δεν γνωρίζουμε σχετικά»
(Γυναίκα, κάτω των 40 ετών)*

Απάντηση εμπειρογνώμονα²: Η δωρεά οργάνων και ιστών σώζει και μεταμορφώνει ζωές. Τα όργανα ή/και ιστοί αφαιρούνται από κάποιον ο οποίος έχει πεθάνει (δωρητή) και μεταμοσχεύονται σε κάποιον (αποδέκτη) ο οποίος είναι πολύ άρρωστος ή πεθαίνει από ανεπάρκεια οργάνου. Ένα άτομο μπορεί να δωρίσει έναν αριθμό διαφορετικών οργάνων, όπως καρδιά, πνεύμονες, νεφρά, συκώτι και πάγκρεας. Μπορεί επίσης να δωρίσει ορισμένους ιστούς του σώματος, όπως ιστούς από κερατοειδείς, δέρμα, καρδιακές βαλβίδες, οστά και πάγκρεας.

Πώς αισθάνονται τα μέλη της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της περιοχής Illawarra σχετικά με τη δωρεά οργάνων και ιστών;

Σε γενικές γραμμές, τα μέλη της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας που συμμετείχαν στις ομάδες πίστευαν ότι η δωρεά οργάνων και ιστών ήταν μια καλή πράξη. Ωστόσο, είχαν κάποιες ανησυχίες σχετικά με τις μεθόδους και διαδικασίες.

*«...είναι κάτι καλό, συμβολίζει ότι όταν πεθαίνει κανείς, μπορεί να βοηθήσει κάποιον».
(Ανδρας, κάτω των 40 ετών)*

«...είναι σαν να βοηθάς κάποιον όταν φεύγεις από τη ζωή»
(Ανδρας, άνω των 40 ετών)

«...δεν είναι εύκολη απόφαση, αλλά όμως σώζει τη ζωή κάποιου...»
(Ανδρας, άνω των 40 ετών)

Απάντηση εμπειρογνώμονα²: Η δωρεά οργάνων και ιστών θεωρείται θετική και ανιδιοτελής πράξη από πολλούς ανθρώπους. Ο κύριος λόγος που αποφασίζουν οι άνθρωποι να γίνουν δωρητές είναι για να βοηθήσουν να σωθεί και να βελτιωθεί η ζωή κάποιου άλλου. Ένας δωρητής οργάνων και ιστών μάλιστα μπορεί να σώσει ή να βελτιώσει τη ζωή 10 ή περισσότερων ατόμων.

Αν είμαι δωρητής, θα μου παρέχεται ιατρική περίθαλψη για να σωθεί η ζωή μου;

Ορισμένα μέλη της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας ανησυχούν ότι αν είναι εγγεγραμμένοι δωρητές μπορεί να μη λάβουν την ιατρική περίθαλψη που θα χρειάζονταν για να σωθεί η ζωή τους.

«Έχω ακούσει ότι αν παραμένεις ζωντανός συνδεδεμένος σ' ένα μηχάνημα... και αν ο γιατρός ξέρει ότι έχεις συμφωνήσει να δωρίσεις όργανα του σώματός σου, τότε μερικές φορές το σβήνουν νωρίτερα. Το έχω ακούσει αυτό, αλλά δεν θέλω να το πιστέψω. Αλλά ακούς πολλές φήμες» (Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

Απάντηση εμπειρογνώμονα²: Η ποιότητα της φροντίδας που παρέχεται στον ασθενή ποτέ δεν υποβιβάζεται λόγω ενδεχόμενης δωρεάς οργάνων και ιστών. Αυτό συμβαίνει διότι το ιατρικό προσωπικό κάνει ό,τι είναι δυνατό για να σωθούν ζωές. Το πρώτο τους καθήκον είναι να σώσουν τη ζωή του ασθενούς. Στην πράξη, η δωρεά οργάνων και ιστών θα εξετάζεται μόνο σε περίπτωση που έχουν αποτύχει όλες οι προσπάθειες και το άτομο έχει νομίμως κηρυχθεί νεκρό. Συνήθως, το Αυστραλιανό Μητρώο Δωρητών Οργάνων ελέγχεται μόνο μετά το θάνατο του ατόμου.

Πώς μπορούν οι γιατροί να είναι σίγουροι ότι δεν πρόκειται να ανακάμψει το άτομο;

Μια άλλη ανησυχία ορισμένων μελών της Ελληνικής παρκοϊκίας ήταν ότι οι αποφάσεις για δωρεά οργάνων μπορεί να ληφθούν βιαστικά χωρίς να δοθεί στους ασθενείς ευκαιρία ανάκαμψης.

«...ένας καλός μου φίλος... ήταν κλινικά νεκρός... οι γονείς του είπαν το τελικό εντάξει... έσβησαν τη μηχανική υποστήριξη της ζωής και δώρισαν τα όργανά του... Αν είχαν πει «όχι» θα είχε άραγε ξυπνήσει; ...ορμούν κατευθειάν... χωρίς να δώσουν στο άτομο μια ουσιαστική ευκαιρία ανάκαμψης;» (Άνδρας, κάτω των 40 ετών)

Απάντηση εμπειρογνώμονα²: Η ενδεχόμενη δωρεά οργάνων και ιστών μπορεί να εξεταστεί μόνο αφού κηρυχθεί νεκρό ένα άτομο. Στην Αυστραλία, οι δύο νομικοί ορισμοί θανάτου είναι «εγκεφαλικός θάνατος» – ο εγκέφαλος έχει σταματήσει να λειτουργεί και δεν θα ανακάμψει, ή «καρδιακός θάνατος» – έχει σταματήσει η κυκλοφορία του αίματος στο σώμα. Στην Αυστραλία, ο εγκεφαλικός θάνατος πρέπει να πιστοποιηθεί από δύο γιατρούς οι οποίοι αξιολογούν τις βασικές λειτουργίες που ελέγχει ο εγκέφαλος. Αν και οι άνθρωποι που βρίσκονται σε κώμα ανταποκρίνονται κατά κάποιο τρόπο στο ερέθισμα των γιατρών, κάποιος του οποίου ο εγκέφαλος έχει πεθάνει δεν αντιδρά καθόλου σ' αυτές τις εξετάσεις. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να γίνει επίσης μια ειδική ακτινογραφία ή σπινθηρογράφημα για να αποδείξει ότι δεν υπάρχει ροή αίματος προς τον εγκέφαλο. Στην Αυστραλία, ένας ανώτερος γιατρός πρέπει να πιστοποιήσει ότι το κυκλοφορικό σύστημα ενός ατόμου έχει σταματήσει και δεν πρόκειται να ανακάμψει.

Ασκείται πίεση από το προσωπικό του νοσοκομείου στους ανθρώπους για να δωρίσουν τα όργανα και τους ιστούς τους;

Μερικά μέλη της Ελληνικής παροικίας ανησυχούσαν ότι μπορεί να υπάρξει πίεση από το προσωπικό του νοσοκομείου για να συμφωνήσουν να δωρίσουν τα όργανα και τους ιστούς ενός αγαπημένου προσώπου.

«...σκεφτείτε την περίπτωση κάποιου ο οποίος είναι κλινικά νεκρός και κάποιου ο οποίος έχει απεγνωσμένα ανάγκη για ένα νέο συκώτι... (αν η οικογένεια) αποφασίσει να πει «όχι»... πώς θα κρίνει το νοσοκομείο την οικογένεια και πώς θα νιώσει η οικογένεια;» (Ανδρας, άνω των 40 ετών)

«Ναι, θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο να προσεγγίσεις μια οικογένεια σε κατάσταση κρίσης. Οι άνθρωποι χρειάζεται να ξέρουν από πριν, πρέπει να ξέρουν πριν φτάσουν σ' αυτό το σημείο, τι επιλογές έχουν και τι νομίζουν ότι θα ήθελαν να κάνουν. Διαφορετικά είναι τρομακτική και πολύ δυσάρεστη εμπειρία».
(Γυναίκα, κάτω των 40 ετών)

Απάντηση εμπειρογνώμονα²: Η δωρεά οργάνων και ιστών δεν προχωρεί χωρίς τη συγκατάθεση της οικογένειας. Τα νοσοκομεία δεν ασκούν πίεση στις οικογένειες για δωρεές οργάνων και ιστών από τους αγαπημένους τους. Στις οικογένειες παρέχεται κατάλληλος χρόνος και πληροφορίες σχετικά με τη δωρεά οργάνων. Τους δίνεται υποστήριξη από εκπαιδευμένους συντονιστές δωρητών οργάνων της DonatLife και λαμβάνουν, χωρίς κόστος, παρηγορητική υποστήριξη στο πένθος τους από επαγγελματίες συμβούλους. Η υποστήριξη αυτή παρέχεται ανεξάρτητα από το αν επιλέξουν να δωρίσουν τα όργανα και τους ιστούς του αγαπημένου τους προσώπου ή όχι.

Παρέχονται στα νοσοκομεία κίνητρα για δωρεές ή μεταμοσχεύσεις οργάνων και ιστών;

Μερικά μέλη της Ελληνικής παροικίας δεν ήταν σίγουροι αν παρέχονταν οποιαδήποτε κίνητρα σε γιατρούς και νοσοκομεία για την ολοκλήρωση διαδικασιών δωρεάς οργάνων και ιστών. Ορισμένα μέλη της κοινότητας ανησυχούσαν ότι τέτοια κίνητρα ίσως σήμαιναν ότι οι ασθενείς που ήταν εγγεγραμμένοι δωρητές μπορεί να μη λάβουν ιατρική περίθαλψη για διάσωση της ζωής τους.

«[Υπήρχε ένα άρθρο] στην εφημερίδα που έλεγε ότι παρέχονταν κίνητρα σε ένα Νοσοκομείο του Σύδνεϋ για περισσότερες εγχειρήσεις όπως δωρεές οργάνων. Αυτό για μένα σημαίνει πως όταν παίρνουν περισσότερα όργανα εξασφαλίζουν επιδοτήσεις από την κυβέρνηση». (Ανδρας, άνω των 40 ετών)

Απάντηση εμπειρογνώμονα²: Δεν προσφέρονται κίνητρα στους γιατρούς και τα νοσοκομεία για την ολοκλήρωση διαδικασιών δωρεάς οργάνων και ιστών. Τα νοσοκομεία χρηματοδοτούνται για την πρόσθετη δραστηριότητα που μπορεί να προκύψει από μια πιθανή ή ολοκληρωμένη δωρεά, εφόσον αυτές οι δαπάνες δεν καλύπτονται από τις βασικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης των νοσοκομείων. Αυτές οι δαπάνες θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν το κόστος μιας επιπλέον κλίνης στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας για ένα δωρητή ή την παροχή πρόσθετου προσωπικού που απαιτείται για να βοηθήσει με τη δωρεά.

Υπάρχει διαδικασία δίκαιης διάθεσης των δωριζόμενων οργάνων και ιστών;

Ορισμένα μέλη της Ελληνικής παροικίας έθιξαν το θέμα ενδεχόμενων διακρίσεων ή αθέμιτης διάθεσης των δωριζόμενων οργάνων και ιστών. Πιο συγκεκριμένα, αυτά τα μέλη της παροικίας ανησυχούσαν ότι η διαδικασία διάθεσης των δωριζόμενων οργάνων μπορεί να είναι άδικη ή να υπόκειται σε διαφθορά.

«...υπάρχει μεγάλη διαφθορά... Δεν πιστεύω ότι το σύστημα είναι πραγματικά δίκαιο- αν έχεις λεφτά, αγοράζεις ζωές- αν δεν έχεις λεφτά, τότε δεν ζεις».
(Ανδρας, άνω των 40 ετών)

Άλλα μέλη της παροικίας ένιωθαν σιγουριά ότι υπήρχε πιθανώς κάποιου είδους πρωτόκολλο ή μεθοδολογία που εξασφαλίζει τη δίκαιη διάθεση οργάνων και ιστών, ωστόσο δεν ήταν σίγουροι τι ενδέχεται να περιλαμβάνουν αυτά τα πρωτόκολλα.

«Υποθέτω ότι υπάρχει κάποια διαδικασία και ότι ελέγχεται από κάποιους υπεύθυνους στην κυβέρνηση...» (Ανδρας, άνω των 40 ετών)

«...η Αυστραλιανή ηθική δεοντολογία είναι πράγματι πολύ καλή... Δεν πιστεύω ότι οι γιατροί ή τα νοσοκομεία μας θα έκαναν κάτι ανήθικο ή παράνομο»
(Ανδρας, άνω των 40 ετών)

Απάντηση εμπειρογνώμονα²: Η Αυστραλία έχει αυστηρές ηθικές κατευθυντήριες οδηγίες σχετικά με τη διάθεση οργάνων και ιστών. Η Δήλωση Συναινεσης για τα Κριτήρια Επιλεξιμότητας και τα Πρωτόκολλα Διάθεσης Οργάνων και Ιστών (Consensus Statement on Eligibility Criteria and Allocation Protocols) έχει συνταχθεί από το Σύνδεσμο Μεταμοσχεύσεων Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας (Transplantation Society of Australia and New Zealand - TSANZ). Αυτό το έγγραφο παρέχει διαφανείς κατευθυντήριες οδηγίες για τη διάθεση των οργάνων που έχουν δωρηθεί. Η κοινωνική θέση, η δυνατότητα πληρωμής, η φυλή, η θρησκεία, το φύλο ή η οικογενειακή κατάσταση ενός ατόμου δεν λαμβάνονται υπόψη.

Υποστηρίζει η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία τη δωρεά οργάνων και ιστών;

Ορισμένα μέλη της παροικίας δεν ήταν σίγουροι κατά πόσον αποδέχονται οι Ελληνικές Ορθόδοξες Εκκλησίες τη δωρεά οργάνων και ιστών.

«Έχω ακλόνητη πίστη στη θρησκεία μου... αλλά αν η δωρεά ήταν εναντίον της Ορθόδοξης θρησκείας, αν ήθελα θα το έκανα· δεν βασίζεται αυτό στη θρησκεία, βοηθάς κάποιον» (Γυναίκα, κάτω των 40 ετών)

«Νομίζω ότι είναι προσωπική υπόθεση» (Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

Απάντηση εμπειρογνώμονα³: Η Εκκλησία της Ελλάδος³ θεωρεί τη δωρεά και μεταμόσχευση οργάνων και ιστών σαν μια ευκαιρία για φιλανθρωπία, υπό τον όρο ότι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας μεταμόσχευσης, η συνείδηση του δωρητή προστατεύεται και δεν παραβιάζονται οι πνευματικές και θρησκευτικές αξίες. Η αποδοχή της δωρεάς και μεταμόσχευσης οργάνων και ιστών είναι δεκτή αν:

- Δεν παραβιάζεται κατά κανένα τρόπο ο σεβασμός προς την ανάγκη επιβίωσης του δωρητή υπέρ της ανάγκης επιβίωσης του αποδέκτη.
- Η δωρεά οργάνων και ιστών έχει τη «συνειδητή συγκατάθεση» του δωρητή.
- Η δωρεά πραγματοποιείται μόνο στα πλαίσια του πνεύματος της προσφοράς και σε ατμόσφαιρα αμοιβαίας αγάπης και θείας κοινωνίας σύμφωνα με τις πνευματικές αρχές της Εκκλησίας.

Δωρεά Οργάνων στην Ελλάδα

Τα μέλη της παροικίας ενδιαφέρονταν για το πώς συγκρίνεται το Αυστραλιανό σύστημα δωρεάς οργάνων με αυτό της Ελλάδας. Στην Ελλάδα, η δωρεά οργάνων είναι εγκεκριμένη και στηρίζεται από διάφορους οργανισμούς και συστήματα, όπως την Εθνική Κυβέρνηση, τους Ιατρικούς Συλλόγους και την Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία. Παρά την υποστήριξη αυτή, οι σημερινοί αριθμοί δωρεάς οργάνων στην Ελλάδα θεωρούνται χαμηλοί σε σύγκριση με άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, παρότι είναι πολλοί όσοι βρίσκονται σε μακροσκελείς λίστες αναμονής για δωρεά οργάνων^{4,5}. Πιο συγκεκριμένα, ο αριθμός εγγεγραμμένων δωρητών στην Ελλάδα υπολογίζεται στα 6,9 άτομα ανά εκατομμύριο⁶.

Τα τελευταία χρόνια οργανώθηκαν διάφορες εκστρατείες από τον Εθνικό Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων για να ενθαρρύνουν τη δωρεά οργάνων και, ως αποτέλεσμα, οι αριθμοί των εγγεγραμμένων δωρητών αυξάνονται⁷.

Αν είμαι εγγεγραμμένη δωρήτρια, θα ρωτήσουν και σ' αυτή την περίπτωση οι γιατροί την οικογένειά μου;

Ορισμένα μέλη της Ελληνικής παροικίας δεν ήταν σίγουροι για το ποιος δίνει την τελική συγκατάθεση για να προχωρήσει η δωρεά οργάνων και ιστών. Στις συγκεκριμένες ανησυχίες περιλαμβάνονταν ο ρόλος της οικογένειας στη συγκατάθεση και τι θα συμβεί αν η οικογένεια διαφωνεί με τις επιθυμίες του ατόμου. Ορισμένα μέλη της παροικίας θεωρούσαν ότι η δήλωση της πρόθεσης κάποιου να δωρίσει τα όργανά του στην άδεια οδήγησής του θα ήταν επαρκής προκειμένου να προχωρήσει η δωρεά.

«Λοιπόν, αν η άδεια αναφέρει «ναι», θα ρωτήσουν και σ' αυτή την περίπτωση την οικογένεια;» (Άνδρας, άνω των 40 ετών)

«Σχετικά με το μητρώο οργάνων, δεν ισχύει αυτό σύμφωνα με το νόμο, ανεξάρτητα από το τι θα πει η οικογένειά σου;» (Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

Απάντηση εμπειρογνώμονα: Ακόμα και αν είστε εγγεγραμμένοι στο Αυστραλιανό Μητρώο Δωρητών Οργάνων, θα ζητήσουν από την οικογένειά σας να επιβεβαιώσετε τις επιθυμίες σας πριν προχωρήσει η δωρεά. Αν δεν είστε εγγεγραμμένοι, θα ζητήσουν από την οικογένειά σας να επιβεβαιώσει τις επιθυμίες σας και στη συνέχεια να πάρει απόφαση. Γι' αυτό είναι σημαντικό να συζητήσετε τη δωρεά οργάνων με την οικογένειά σας, ώστε να είστε σε θέση να γνωρίζετε τις επιθυμίες του καθενός σας. Χρειάζεται επίσης να είστε προετοιμασμένοι αν κληθείτε να επιβεβαιώσετε τις επιθυμίες του αγαπημένου σας προσώπου.

Η ιστορία του Doujon

Το 2008 μια οικογένεια Αυστραλών συμφώνησε να δωρίσει τα όργανα του 20χρονου γιου τους, Doujon Zammit, ο οποίος σκοτώθηκε στην Ελλάδα. Η απόφαση της οικογένειας Zammit έσωσε τη ζωή 4 Ελλήνων πολιτών⁸.

Μετά από αυτό, σημειώθηκε αύξηση του αριθμού των εγγεγραμμένων Ελλήνων δωρητών οργάνων. Στην Αυστραλία, η δωρεά οργάνων γίνεται ανώνυμα, ωστόσο στην Ελλάδα οι λεπτομέρειες μπορεί να κοινοποιηθούν αν συμφωνήσουν οι οικογένειες και του αποδέκτη και του δωρητή⁸. Στην προκειμένη περίπτωση, η οικογένεια του Doujon είχε την ευκαιρία να συναντηθεί με μερικούς από τους αποδέκτες οργάνων. Ο αποδέκτης της καρδιάς του Doujon ήταν ένας 31χρονος δημοσιογράφος της τηλεόρασης, ο οποίος περίμενε για δύο μήνες σε λίστα αναμονής⁸. Μετά την εγχείρηση που έσωσε τη ζωή του, είπε:

*«Είναι η δεύτερη οικογένειά μου. Θα βρίσκομαι σε επαφή μαζί τους για την υπόλοιπη ζωή μου... Ο Doujon πήγε στον παράδεισο χωρίς τα όργανά του. Αυτό πιστεύω εγώ, κι αυτό πρέπει όλοι να πιστεύουμε, ότι δεν χρειάζεται τα όργανά σου για να πας στον παράδεισο».*⁶

Πολλά μέλη της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της περιοχής Illawarra ήξεραν γι' αυτή την ιστορία, και αναγνώριζαν το σημαντικό ρόλο που έπαιξε μια οικογενειακή συζήτηση για τη δωρεά οργάνων στην υλοποίηση της επιθυμίας του Doujon. Η ιστορία τονίζει τη σημασία της συζήτησης για τη δωρεά οργάνων μεταξύ των μελών μιας οικογένειας.

«...πριν πεθάνει ο νεαρός, μια φορά που ήταν όλοι καθισμένοι στο τραπέζι για βραδινό, έτυχε να συζητηθεί η δωρεά οργάνων, κι ο γιος είπε στους γονείς του, «αν μου συμβεί κάτι τέτοιο θέλω να δωρίσετε τα όργανά μου», κι είχαν τότε όλοι συμφωνήσει, οπότε η απόφαση είχε ήδη ληφθεί, πριν φύγει». (Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

«Ο λόγος που αποφάσισαν τη δωρεά οργάνων ήταν επειδή γνώριζαν ότι ο γιος τους ήθελε να γίνει δωρητής οργάνων, και ήθελαν να την υποστηρίξουν. Έτσι, παρότι ήταν στην Ελλάδα και ήταν Αυστραλοί... Ο ίδιος (ο πατέρας) ανέφερε ότι ήταν δύσκολο, αλλά ήταν πολύ σημαντικό που το έκανε...» (Γυναίκα, κάτω των 40 ετών)

Γιατί είναι σημαντικό να συζητήσω την απόφασή μου με την οικογένειά μου;

Η πλειοψηφία των μελών της Ελληνικής παροικίας παραδέχθηκε ότι ήταν σημαντική η συζήτηση για τη δωρεά οργάνων και ιστών μεταξύ των μελών μιας οικογένειας. Ο κύριος λόγος που πίστευαν ότι η συζήτηση ήταν σημαντική, ήταν για να μπορέσουν να εκπληρώσουν τις επιθυμίες ενός αγαπημένου προσώπου.

«Χρειαζόμαστε περισσότερες συζητήσεις με την οικογένειά μας, ώστε αν έρθει η ώρα για κάποιον από εμάς, η οικογένειά μας να μπορεί να τιμήσει τις επιθυμίες μας».
(Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

«... αν τους έρθει εντελώς αναπάντεχα... δεν μπορούν να αφιερώσουν χρόνο για να δώσουν αντικειμενική απάντηση στο ζήτημα, αλλά αν έχει συζητηθεί νωρίτερα, τότε είναι πιο εύκολο.» (Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

Απάντηση εμπειρογνώμονα: Αφού ανακαλύψετε τα στοιχεία για τη δωρεά οργάνων και ιστών, και πάρετε μια ενημερωμένη απόφαση για το θέμα, είναι σημαντικό να γνωρίζει η οικογένειά σας τις επιθυμίες σας και να γνωρίζετε εσείς τις δικές τους. Η έρευνα δείχνει ότι το 40% περίπου των Αυστραλών δεν έχουν συζητήσει τη δωρεά οργάνων με την οικογένειά τους. Το πιο σημαντικό είναι οι οικογένειες να γνωρίζουν τις επιθυμίες του κάθε ατόμου που σκετίζεται με το θέμα αυτό.

Τι μπορεί να γίνει αν είναι δυσάρεστη για την οικογένειά μου η συζήτηση περί δωρεάς οργάνων και ιστών;

Αν και τα περισσότερα μέλη της Ελληνικής παροικίας παραδέχθηκαν ότι η συζήτηση για τη δωρεά οργάνων και ιστών ήταν σημαντική, αισθάνονταν επίσης ότι ήταν ένα δύσκολο θέμα συζήτησης επειδή συνδέεται με το θάνατο.

*«Μου φαίνεται κάπως νοσηρό να καθίσουμε και να μιλήσουμε για επικείμενο θάνατο ενός μέλους της οικογένειάς μας αλλά θα πρέπει να θίξουμε το θέμα...»
(Γυναίκα, άνω των 40 ετών)*

«Απ' όποια πλευρά κι αν το κοιτάξει κανείς, είναι ένα νοσηρό θέμα αλλά ταυτόχρονα σώζει ζωές...» (Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

Δεδομένου ότι το θέμα της δωρεάς οργάνων και ιστών μπορεί να είναι δυσάρεστο ή δύσκολο, μερικά μέλη της παροικίας πρότειναν τρόπους για να γίνει ευκολότερα η συζήτηση. Αυτές οι προτάσεις περιλάμβαναν συζήτηση μετά την ανανέωση της άδειας οδήγησης ή όταν θίγεται το θέμα κατά τη διάρκεια τηλεοπτικών προγραμμάτων όπως το RPA. Μερικά μέλη νεότερης ηλικίας της παροικίας έκριναν ότι η ευαισθητοποίηση του κοινού για τη δωρεά οργάνων μέσω σχολείων και πανεπιστημίων μπορεί να αποτελέσει έναν τρόπο ενθάρρυνσης της συζήτησης.

«...θα μπορούσε να συζητηθεί μεταξύ των μελών της οικογένειας όταν έχετε μάθημα οδήγησης ή βγάλετε την άδειά σας...» (Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

*«Δεν ξέρω πώς θα το ξεκινούσα. Υποθέτω ότι αν είχε πιθανόν αναφερθεί σε μια ταινία ή είχαν θίξει το θέμα απροσδόκητα στην τηλεόραση, ίσως να το συζητούσαμε εκείνη τη στιγμή».
(Γυναίκα, κάτω των 40 ετών)*

Απάντηση εμπειρογνώμονα: Μπορεί να είναι δύσκολο να ξεκινήσεις μια συζήτηση για τη δωρεά οργάνων, αλλά μπορεί μια τέτοια συζήτηση να είναι λιγότερο δυσάρεστη όταν συνδέεται με άλλες ασχολίες. Τέτοιες ασχολίες είναι όπως όταν κάνετε διαθήκη ή βλέπετε ή ακούτε ιστορίες για τη δωρεά οργάνων στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Για άλλες ιδέες και πηγές πληροφοριών υποστήριξης για τη συζήτηση περί δωρεάς οργάνων, επισκεφθείτε το www.donatelife.gov.au.

Προσωπικές Ιστορίες

Πολλά μέλη της κοινότητας μοιράστηκαν τις προσωπικές εμπειρίες τους για τη δωρεά και μεταμόσχευση οργάνων και ιστών. Πολλές από τις ιστορίες ανέφεραν ότι γνωρίζουν κάποιον, συχνά από την Ελληνική παροικία, που χρειαζόταν κάποιο όργανο ή είχε κάνει μεταμόσχευση οργάνου.

«Ξέρω μια οικογένεια που ο γιος τους είναι αυτή τη στιγμή στο νοσοκομείο Saint Vincent's και τον έβαλαν πρόσφατα μάλιστα σε αντλίες καρδιάς ενώ περιμένει να βρεθεί καρδιά... είναι Ελληνόπουλο, νέο παλικάρι, και περιμένει δωρεά καρδιάς».
(Γυναίκα, κάτω των 40 ετών)

«...ο ανιψιός μου... είναι 33 ετών και περιμένει για μεταμόσχευση καρδιάς. Περιμένει εκεί μέσα 4 μήνες». (Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

«Η Μαμά μου είχε προβλήματα καρδιάς... οι γιατροί είπαν: τι θέλετε να κάνετε;... έπρεπε να φέρουμε Έλληνα διερμηνέα για να την ρωτήσει. Κι εκείνη είπε «αν γίνεται, και μου δώσει λίγα περισσότερα χρόνια, την θέλω». Κι έζησε... »
(Γυναίκα, άνω των 40 ετών)

Η δωρεά οργάνων και ιστών είναι ζήτημα που επηρεάζει όλες τις κοινότητες στην Αυστραλία, συμπεριλαμβανομένης και της Ελληνικής παροικίας.

Παραπομπές

- 1) Centre for Health Initiatives (2011). Αναφορά από ομάδες εστίασης που διεξήχθησαν με μέλη της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Illawarra όσον αφορά τη δωρεά οργάνων και ιστών. Πανεπιστήμιο Wollongong.
- 2) DonateLife (2011). Απαντήσεις εμπειρογνομόνων σε ερωτήσεις από μέλη της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Illawarra. Αρχή Οργάνων & Ιστών της Αυστραλιανής Κυβέρνησης: Canberra.
- 3) ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΟΗΘΙΚΗΣ (1999). ΒΑΣΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΩΝ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑ ΕΛΛΑΣ. 10. 12. 1999.
- 4) Michalopoulos, A., & Falagas, M. E. (2006). The Ingredients of a Successful Donation by Brain Death Program in Greece (Τα Συστατικά μιας Επιτυχημένης Δωρεάς από το Πρόγραμμα Εγκεφαλικού Θανάτου στην Ελλάδα). *American Journal of Transplantation*, 6(3), 642-643
- 5) Mavroforou A., Giannoukas A., Michalodimitrakis E. (2004), "Organ and tissue transplantation in Greece: the law and an insight into the social context" (Μεταμόσχευση οργάνων και ιστών στην Ελλάδα: ο νόμος και μια εικόνα του κοινωνικού πλαισίου), *Medicine and law* 23(1):111-25.
- 6) Brabant, M. (2011). Resistance to the compulsory organ donation (Αντίσταση στην υποχρεωτική δωρεά οργάνων). *GR Reporter*. Πρόσβαση 23.1.12 από http://www.grreporter.info/en/resistance_compulsory_organ_donation/4340
- 7) European Commission (2010). Organ Donation and Transplantation: Eurobarometer 33a (Δωρεά και Μεταμόσχευση Οργάνων: Ευρωβαρόμετρο 33a). *TNS Opinion & Social, Wave 72.3*. Ανακτήθηκε 23.1.12 από http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_333a_en.pdf
- 8) Karatzas, T., Katsani, M., Mitropoulou, E., Nikolaou, E., Vosnides, A., & Kostakis, A. (2007). Substantial Increase in Cadaveric Organ Transplantation in Greece for the Period 2001–2005 (Σημαντική Αύξηση σε Μεταμοσχεύσεις Πτωματικών Οργάνων στην Ελλάδα κατά την Περίοδο 2001–2005). Πρόσβαση 23.1.12 από <http://dx.doi.org/10.1016/j.transproceed.2007.03.053>

Ένα άλλο φυλλάδιο έχει συνταχθεί για να καλύψει τις ανάγκες ενημέρωσης της
Ελληνορθόδοξης Κοινότητας, που ονομάζεται

«Απαντήσεις στις Ερωτήσεις μας».

Αυτό το φυλλάδιο και άλλες πληροφορίες διατίθενται από το
www.donatelife.gov.au/orthodoxresources

Ελληνορθόδοξες Κοινότητες της περιοχής Illawarra

Ανακαλύπτοντας & Συζητώντας τη Δωρεά Οργάνων...Μαζί

Ανταλλάσσουμε τις ιδέες & αντιλήψεις μας

Απαντήσεις στις ερωτήσεις μας

Γνωρίζοντας ο καθένας τις επιθυμίες του άλλου

Τελεί υπό την αιγίδα των

Australian Government

Organ and Tissue Authority

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη δωρεά οργάνων και ιστών,
επικοινωνήστε με την DonateLife NSW στο (02) 8566 1700 ή
επισκεφθείτε το www.donatelife.gov.au

જેદવાન ધાન

Raising awareness of organ and
tissue donation within the
Australian Indian Community

Jeevan Dhan

NSW Indian Welfare Association (IWA) is a not-for-profit organisation set up to promote educational, recreational and health information services for the welfare of the Australian Indian Community. Raising awareness of the benefits of organ and tissue donation within the Australian Indian community is an important aspect of community welfare. With a grant from the Organ and Tissue Authority, IWA's Jeevan Dhan project aims to promote awareness of organ and tissue donation within the Indian community through community events and articles in the local Indian papers.

What is organ donation?

Organ donation is a life-saving and life-transforming medical process. Organs and/or tissue are removed from a donor and transplanted into someone who is very ill or dying from organ failure. Most organ donation occurs when the donor dies. In some cases living donors may give one of their kidneys or part of their liver to a recipient.

One organ and tissue donor can save or enhance the lives of ten or more people. For example:

- a lung transplant can save the life of a child
- a kidney transplant can mean a person no longer needs to spend several hours, several times a week, hooked up to a dialysis machine, and
- a corneal transplant can give the gift of sight.

Organ and tissue donations happen quickly after the person dies. The donor's body is always treated with dignity and respect.

Which organs can be donated?

In Australia, people can donate the following:

- **Organs** – including kidneys, heart, lungs, liver and pancreas
- **Tissue** – including heart valves, bone tissue, skin, eye and pancreas tissue.

Organ donation in India

Compiled by Mallika Ganesan, a member of IWA

India is promoting organ donation in a big way. On March 8, 2011 a large number of women from the city of Ahmedabad in the west of India celebrated International Women's Day by promising to donate their organs to save lives. Shatayu, a non-government organisation (shatayu.org.in), has taken a lead in promoting organ donation in India. Shatayu organised a whole day event recently where as many as 1600 people took the pledge for multi-organ donation of which 900 were women.

There is wide spread media coverage of organ donation in India such as this story in *The Indian Express*, January 29, 2009:

An 82-year-old woman has become one of the oldest organ donors in the country. Gyanant Kaur's family donated her eyes and liver on Wednesday — the liver gave new life to the father of a serving army officer; and the eyes have benefited two visually handicapped persons.

Widow of late Honorary Lieutenant Tarlok Singh, Kaur was brought to the Army Hospital in Dhaula Kuan on January 26 after she slipped on the bathroom floor of her house and sustained a head injury.

"She had internal bleeding and was pronounced brain dead yesterday," retired Colonel Jaspal Singh, her eldest son, said. "Since she was brain dead, we thought it was best to donate her organs. Though we did not know about the option of organ donation, we were happy to help those in need."

The hospital authorities approached the family members to donate organs, and they agreed.

India celebrated its first Organ Donation Day in November 2010. Union Health and Family Welfare Minister Ghulam Nabi Azad said there was need to create greater awareness among the people regarding organ donation. This could save millions of lives.

“The awareness of organ donation in India is very high.”

A country-wide system of organ donation was also launched on the occasion. New transplant facilities and strengthening of existing units are major highlights of this program. The program also aims at creating a nationwide organ donation card and promotes donor registration through driving licences.

Around 100,000 Indians suffer from corneal blindness and are awaiting corneal transplantation. Against this requirement only 38,000 donor corneas have been available. However, this is a great start from a low base.

About 150,000 people are diagnosed with kidney failure in India every year, out of which only about 5,000 are able to get kidneys for transplantation.

“It is paradoxical that a country like ours with a billion-plus population should have shortage of organs for transplantation,” the Health Minister said, pointing out that thousands of people in India did not even reach the treatment stage like dialysis because of the high costs involved.

However, this situation is changing very rapidly. The awareness of organ donation in India is very high. Tamil Nadu, one of the southern states, has one of the leading organ donation programs in India. This has been achieved by years of sustained social work by campaigners.

The Hindu, November 29, 2010

The Hindu religious perspective

By Sri Vasudevacharya

Organ donation has become an important topic over the last few years. Where does the Hindu religion stand on this issue? As far as I am aware, the Hindu religion does not specifically address this issue, since the technology that makes organ and tissue donation possible is of very recent origin, the topic could not have been specifically discussed in the shastras (scriptures).

Therefore, we must look to the guiding spirit behind the words of the shastras. We can, in this way, find sufficient support to say that organ and tissue donation is not only permissible by followers of the Hindu religion, but it is an act that brings merit (punya) to the donor. In the Bhagavad Gita, for example, we find that among the ethical and social values upon which Lord Krishna bestows considerable attention is the importance of “giving” or donation (dana). In the eighteenth chapter, He emphatically says:

Actions consisting of acts of worship (yajna), acts of giving (dana) and undertaking religious disciplines (tapas) should not be abandoned. They are most certainly to be performed. Worship, acts involving giving and the undertaking of religious disciplines are considered by the wise to be purifying to oneself. But even these actions must be done without attachment either to the action itself or to its result. This, Arjuna, is My final, considered position. (18.5-6)

Lord Krishna clearly says that acts of charity remain a life-long obligation. He further says that they are purifying to the giver and He says that such acts should be done without attachment to the action or to its result, i.e., they should be done in the spirit of making an offering to the Lord without seeking any selfish motive. Such verses as these clearly bring out the importance of dana, of giving.

Giving, or making donations, can be of various kinds. For example, annadana is well known, where food is given to hungry persons. This is considered a great dana. There is also dana that involves making donations of money to assist others who are in need. Giving knowledge, through teaching, is another type of dana. Since Lord Krishna places us under the obligation to bestow upon others some portion of what one has, we are in a position to say that the

act of bestowing sight by donating one's eyes or some other useful organ or tissue must be considered a true act of giving. Surely helping others to enjoy a better quality of life, or even in assisting them to live at all, by donating one or more of one's organs after one's passing, ought to be considered a most beneficial gift and, if it is done in the spirit of making an offering to the Lord, it would become a true religious act.

We are reminded in this context of the story of the sage Dadhici, who voluntarily gave up his life so that Indra could make use of his backbone, which Indra fashioned into a weapon to defeat the asura, Vrtra. If Dadhici can give his bones as an act of self-sacrifice for social welfare, there can be no problem with donating one's organs after death for the benefit of other people. The donation of one's organs is encouraged within the Hindu religion because it is an act of giving (dana) for the benefit of others.

Sri Vasudevacharya

(previously Dr Michael Comans) is a senior disciple of Sri Swami Dayananda Saraswati, one of the great contemporary teachers of Advaita Vedanta. Sri Vasudevacharya studied under Swami Dayananda in a traditional manner from 1980 until 1983, firstly at the Chinmaya Mission Ashram, Sandeepany Sadhanalaya, in Piercy, California, and later in India at Rishikesh. He returned to Sydney, Australia, in 1983 and completed his Doctorate in Classical Indian Philosophy at the Australian National University in 1987. He then served as a faculty member in the Department of Indian Studies at the University of Sydney. In 1995, he left university teaching to concentrate on the study and teaching of Vedanta. In 1998 he received diksha from his guru with the name Vasudevacharya. Since then he has been teaching the Bhagavad Gita and Upanishads full-time to the general public.

South Asian religions and organ donation

Compiled by Cheenu Srinivasan, a member of IWA

South Asia is recognised as the cradle of many religions, Hinduism, Buddhism, Jainism and Sikhism. In addition, there are streams of religious practices that have their roots in the philosophical underpinnings of the above religions.

Notwithstanding the diversity of religious and philosophical viewpoints, rituals and daily living, there runs a common thread across our religions. They are all based on the freedom of the individual to discern one's 'dharma'- the way to live. 'Daan', the Sanskrit word for selfless giving, lies at the core of one's dharma.

In the list of the ten Niyamas (virtuous acts), Daan comes third. One may choose to give according to one's own disposition and propensity to help others in need. According to The Manusmriti, "Of all the things that it is possible to donate, to donate your own body is infinitely more worthwhile."

There are many other references that support the concept of donation in Hindu scriptures. Foremost that people easily relate to is that of Lord Ganesha with his elephant head!

In a recent interview, world renowned teacher of Vedanta, Pujya Swami Dayananda Saraswathi says: "... the healthy parts can be donated after death. We have been writing about this whenever the occasion arises."

The Sikh philosophy and teachings also places great emphasis on the importance of giving and putting others before oneself.

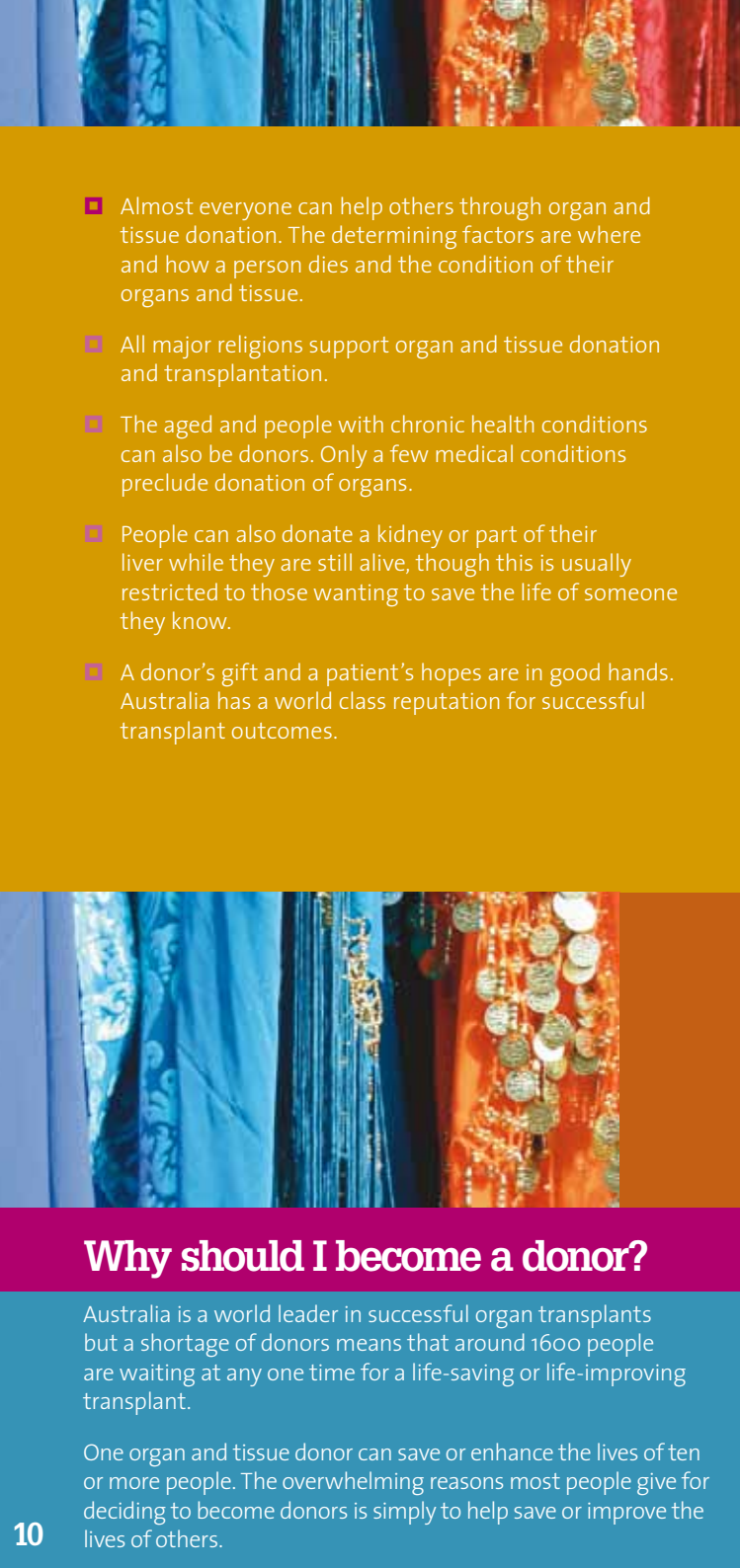
"Where self exists, there is no God.

Where God exists, there is no self." Guru Nanak, Guru Granth Sahib.

In addition, the Sikh faith stresses the importance of performing noble deeds. Sikh teachings are replete with many examples of selfless giving and sacrifice as shown by the ten Gurus and other Sikhs.

Sourced from: Hindu Dharma and Organ Donation – A guide to organ donation and Hindu beliefs; Sikhism and Organ Donation – A guide to organ donation and Sikh beliefs - both documents compiled by Rachel Howitt, Bradford Hospitals, NHS Trust, UK Transplant, April 2003.

-
- Almost everyone can help others through organ and tissue donation. The determining factors are where and how a person dies and the condition of their organs and tissue.
 - All major religions support organ and tissue donation and transplantation.
 - The aged and people with chronic health conditions can also be donors. Only a few medical conditions preclude donation of organs.
 - People can also donate a kidney or part of their liver while they are still alive, though this is usually restricted to those wanting to save the life of someone they know.
 - A donor's gift and a patient's hopes are in good hands. Australia has a world class reputation for successful transplant outcomes.

Why should I become a donor?

Australia is a world leader in successful organ transplants but a shortage of donors means that around 1600 people are waiting at any one time for a life-saving or life-improving transplant.

One organ and tissue donor can save or enhance the lives of ten or more people. The overwhelming reasons most people give for deciding to become donors is simply to help save or improve the lives of others.

Does my family need to know my donation wishes?

If the situation arises, the family of every potential donor will be asked to give their consent for organ and/or tissue donation to proceed. The request will only be made by trained health professionals.

Registering to be an organ and tissue donor is not enough. Even if you register your wish to be a donor, your family will still be asked to give consent.

After you have discovered the facts about organ and tissue donation, and registered an informed decision to become an organ and tissue donor, it is important that you discuss your wishes with your family and you also need to ask and know their wishes.

Should I register?

The Australian Organ Donor Register is the official national register for organ and tissue donation. The register keeps a record of whether a person wishes to be a donor and of the organs and tissues they agree to donate. Authorised medical personnel can access the register 24 hours a day from anywhere in Australia.

How do I register?

You can register your donation decision by either:

- ▣ Going to www.donorregister.gov.au and registering online
- ▣ Calling 1800 777 203*
- ▣ Visiting your local Medicare office.

* Call charges apply from pay and mobile phones only.

Stories of hope

To read about people who's lives have been touched by organ and tissue donation, visit www.donatelife.gov.au and look at the online Book of Life.

Share your decision

People from all walks of life depend on organ and tissue donations, regardless of race, origin, religion or language.

A diverse range of religions including Hinduism, Jainism, Sikhism and Buddhism maintain theories that support the concept of donation. Giving the gift of life to another and making this sacrifice for the benefit of others is seen to be the ultimate act of altruism.

Whatever you decide about donation, the people close to you need to know your decision.

DISCOVER the facts about organ and tissue donation
DECIDE about becoming a donor
DISCUSS your decision with the people close to you,
and know each other's wishes.

This project is sponsored by

Australian Government
Organ and Tissue Authority

www.donatelife.gov.au